

Tartalom

- Elmúltak a pattanások, avagy ezt is túléltek
 - Gyertyafényben a Bajnok
 - Hírek, események röviden
 - R. Á. K.
 - Barátság határok nélkül
 - Egy arc a Révaiból - A népdalénekes
 - A jogi pályáról - Dr. Merényi János "előadása"
 - Bécsben jártunk
 - És így tovább II.
 - Mozi a suliban (filmklub)
 - Iránytű a kulisszák mögött
 - Élő adásban az MTV-ben!
 - A millennium ünneplése a Révaiban
 - Jöttem, úsztam-bicikliztem-futottam, győztem
 - A Révai kosárlabdázóinak sikerei
 - Sport a Révaiban
-

Elmúltak a pattanások, avagy ezt is túléltek

Vége van. Megkönnyebbülés, vidámság, örjögés. Hatalmas öröm. Kezdjük az elején: 1996 szeptember 3. Harmadik osztály. Szörnyű, borzasztó: Nekünk már TANULNUNK KELL! Felelősségteljes munka. Az egyetlen fénypont a tanulás sötét rengetegében: a Diákdiri választás. Persze mindenki beindult az elején. Terjedtek a rémhírek: a többi osztálynak már ezer szponzora, ötlete, újságja és már jelöltje is van. Felháborodás, kétségbeesés, kapkodás. Az első kérdés: vajon mi legyen a nevünk?

Ezer ötletünk volt az erkölcstelentől a gátlásosig, az undorítótól az ízlésesig, figyelembe véve a tanári "diktatúrát" végül is az undorítónál maradtunk. Válogathattunk volna a jobbnál-jobb nevek közül.

Aztán jött a következő kérdés: Hogyan tovább? Nekiálltunk süteményt sütni, szponzorokat keresni, újságot gyűjteni. Beindult a gépezet. Mindenki lökte a sódert, meg a hülyeségeket, mindenki a saját ötletét tartotta a legjobbnak, de azért összetartottunk. Muszáj volt... ez hozta meg a győzelmet. Együgyűbbnél együgyűbb játékokat találtunk ki, mint azt tapasztalhattátok. "Ki tudja a Pattanások szóból a legtöbb értelmes szót kirakni?"

És elérkezett a nagy harci feladat: A BULI. Őrült sokat dolgoztunk vele. Hozzávalók: 14 kg kenyér, 5 rúd szalámi, 38 tepszi sütemény, sok pizza, frissen sült palacsinta, rengeteg üdítő, kazetták, zene és 38 pattanás. Szóval nem tagadhatjuk: Jól sikerült. Alig győztük utánpótlással. De ez is véget ért. Aztán pihentünk egy keveset. Mindenki visszavonult, elmerült gondolataiban, hogy újabb elmés feladatokkal lepje meg a révais diáksereget. Két hétig szinte teljes kussban ültünk a 114-es teremben, és hallgattuk az ösztönző emberektől, hogy csináljunk végre valamit (Kösz, Móni). Végül nagynehezen nekiláttunk az újságnak. Szerintünk fantasztikus lett. A rajzok Picur leleményességét dicsérik. Az SZ2-ben eltöltött idő után Gál Ildikó tanárnővel (köszönjük tanárnő!) összekapcsoltuk az újságokat. Azért az nem volt semmi. Kár, hogy nem voltak ott.

Majd ráhajtottunk. A közös választási bulira elkezdtünk szervezni egy műsort. Végül az utolsó percben derült ki, a műsor megváltozott, mivel sokkal jobb számot ötlöttünk ki, mint láthattátok.

Jött az utolsó hét. Beszongtunk, kiabáltunk: Mindent bele, kispajtások! Minden erőnket a választásba fektettük. Sorsolások, játékok, kérdések. Ki nyeri a Levi's farmert? Igyekeztünk. Elérkeztünk a sorsdöntő napokhoz, ahhoz a bizonyos szerdához. Reggel hatra befutott a fél osztály. Ragasztottunk, festettünk, kiabáltunk, sírtunk és üvöltöttünk. Énekeltük az indulót, "a Jenőéknél nyomultunk a kertben és döntöttük a Fantát".

Következett az első óra. Micsodaa? Már szavazás lesz? Erről nem volt szó! És csak izgalom, izgalom és izgalom.

Matekórán a 3.A összes pattanása remegő gyomorral, kézenfogva ült körbe, és várta az ítéletet. Visszaszámlálás. 5, 4, 3, 2, 1... 1... 1... Csengetés után hirdettünk. Kovács Csaba tanár úr hangján

megszólt a hóhér. Az osztály félt és bizakodott. Számítottunk az első helyre. A harmadik helyezett elhangzása után (éljen a Dinnye) már mindenkit az ájulás kerülgetett. Megszólt a vérfagyasztó hang: - A második helyezett 149 szavazattal a Kar... ÁÁÁÁ!! Ujjongás a 114-esben. Első lett a 3.A, a Pattanások.

Fejvesztve rohantunk az udvarra, kiabáltunk, a többi pedig ismerős... fantasztikus érzés volt a győzelem és az összetartás. És most vége van. Megkönnyebbülés, Vidámság, örvény. Örök emlék. Meg sok munka!

Gyertyafényben a Bajnok

Azt mondd sport? - Azt mondom vándorkupa.

Azt mondd vándorkupa? - Azt mondom Gyertyafény.

Azt mondd Gyertyafény? - Azt mondom Bajnok.

Azt mondd Bajnok? - Azt mondom: Ismered?

Bajnok Zsolttal, a Gyertyafény étterem tulajdonosával, iskolánk sportéletének fő szponzorával, egy szerda délután beszélgettem.

Hogyan kapcsolódik össze a Gyertyafény és a Révai?

Sokat hallottam már a gimnáziumról, számos révais tanár tartozik kedves ismerőseim közé. Néhány kollégám tavaly iratkozott be a gimnáziumban indult számítógép-kezelői tanfolyamra. Hallottam a Révaiban folyó aktív sportéletéről. Magam is szívesen focizok szabadidőmben, szeretném a tanárok után az iskola diákságát is megismerni. Ezért gondoltam arra, hogy felajánlok egy vándorkupát, amivel talán hagyományt sikerül teremtenem.

Hogy lesz valaki ilyen fiatalon étteremtulajdonos?

1992-ben kezdtem a vállalkozásomat, mint magánvállalkozó. Büfé-pavilonokkal foglalkoztam, utána a Hermann Ottó utcában belevágtam a Korál-ételbár üzemeltetésébe, amiből 150 fős éttermet alakítottam ki. Ez volt az az ugródeszka, amelynek segítségével megismertem az étteremvezetés fortélyait, az igazi vendéglátást. Ezt az éttermet eladtam, mert két évvel ezelőtt megvásároltam a Tó-vendéglőt a győri ÁFÉSZ-től.

Miért lett az étterem neve Gyertyafény?

Sajnos a Tó-vendéglőnek nagyon rossz híre volt, mivel sokan jártak ide olyanok, akik nem kultúráltan szórakozni, hanem duhajkodni jöttek. Hogy ezt a képet a köztudatból kitöröljem, az étterem nevét is megváltoztattam. 1995 novemberétől Gyertyafény lett. Teljesen átalakítottam, jelen pillanatban 250 fős. Idén karácsonyra a bővítés eredménye képpen 500 vendéget tudunk fogadni. Ez alkalmas már nagyobb rendezvények, iskolai megmozdulások rendezésére is.

A Gyertyafény név? Minden vágyam az volt, hogy egyszer egy olyan éttermem legyen, ahol minden asztalnál gyertyafény világít. Úgy érzem, a gyertyafény nyugodt légkört, meghittséget, szeretetet sugároz az embereknek. Innen származik a név. Színvonalas éttermet szeretnék, s ehhez hozzátartozik, hogyha valaki szórakozni szeretne, az alkalomhoz illően öltözködjön. Tornacipőben és melegítőben nem engedünk be senkit, hiszen ez nem illik a gyertyafényes asztalhoz.

A városban több hangulatos étterem is van. Talán a Gyertyafény a fiatalok szórakozó helye lesz?

Rendezvényeink között örömmel adunk helyet iskolai báloknak, ahol a szórakozás, a tánc a lényeg. Disco- zenét, de élőzenét is tudunk biztosítani csütörtök, péntek, szombat, vasárnap. Dél előtt 11-kor nyit az áteremünk, este az UV-lámpák segítenek a bár hangulatosabbá tételében. Az étterem specialitása: Legényfogó Gyertyafény-módra. Azaz: natúrszelet, velős, gombás csirkeraguval, krokettel, ananászos rizzsel, tavaszi salátával. Diákok számára is megfizethetők az étterem árai. Nekik csoportos rendezvényeik esetén mindenféleképpen kedvezményt adunk.

Nálunk a vendég a király!

Köszönöm az interjút, további sok sikert kívánok.

Tehát:

Ha azt mondom: Bajnok Zsolt - Ugye már ismered?

Ha azt mondom: Gyertyafény - Remélem felkeresed!!!

Hírek, eredmények röviden

Tatai Öveges József levelezős verseny matematika-fizika csapat versenyén I. helyezést elért csapattagok: *Karádi Richárd, Pálfalvi Tamás, Sásdi Attila, Tamás Bálint*, az 5.F osztály tanulói

Matematika egyéni versenyen Zábrádi Gergely (3.F) I. helyezés

Zalaegerszegi Izsák Imre természettudományos komplex versenyen (matematika, fizika, számítástechnika) *Laczó Tibor* összesített IV. hely, *számítástechnika I. hely*

Gyárvárosi megyei matematika versenyen

7. osztály

I. helyezés: Németh Ders 1.F

II. helyezés: Somogyi Gábor 1.F

8. osztály

I. helyezés: Vörös László 2.F

II. helyezés: Göncz Gábor 2.F

III. helyezés: Simon Győző 2.F

Már hagyomány, hogy a *Miklós-nap* keretében *vetélkedőt* tartunk az első osztályos tanulóinknak, amelynek témája Révai Miklós munkássága és iskolánk története. A két fordulós vetélkedő idei győztese az 1.B osztály lett, *Németh Katalin, Számtartó Csilla, Győr Zoltán* összeállításban. A második helyet az 1.D osztály csapata szerezte meg.

Az **Arany János országos balladamonddó verseny** megyei válogatóján Glegyák Eszter (4.A) első, *Wenczel Virág* (2.B) második helyezést ért el. Ők képviselik iskolánkat és Győr városát a nagykőrösi országos döntőben.

R. Á. K.

Dübörgő zene már messziről, a bagoly előtt már eldobjuk a csikket, Sanyi bácsi emléke a pad mögött, végigtaper a biztonsági őr. Az öltözőben ismerős arcok, - Mindjárt kezdik! Mindjárt kezdik! - izgatott kiabálás... - R.Á.K.-koncert.

Benyomulunk az első sorba, mindenki őrjöng, a Nándi már megint túlságosan felcsavarta a basszusgitaráé voluméjét. A hangulat nagyszerű, a zene jó. A fiúk kitesznek magukért, és a négy különböző helyről összekapart cucc is csak időnként döglök be. Egyre jobban izzadunk, a tenyerünk már vörös a tapstól. Tíz óra, Buca felkapcsolja a villanyt, és megbeszéljük a találkát a zenekar tagjaival, nekik még rakodniuk kell.

Egy Pálffy utcai szobába kuporodtunk be.

Miért éppen R.Á.K. az együttes neve?

ROLAND: Már régen kitaláltuk, hogy együttest csináljunk, és hogy mi legyen a neve. Egyébként a R.Á.K. nem állat, vagy betegség, vagy ilyesmi, ez egy életézés. Olyan, mint a herót.

Nekem nem tetszik! - jegyzi meg Pisti, a ritmusgitáros epésen.

Hogyan találtatok egymásra?

ZSUZSIKA: Fo-fogalmam sincs.. Ja, úgy, hogy a Rolanddal meg a Gergővel együtt jártunk általánosba és találkoztunk a Jero diszkóban.

ROLAND: Rájöttünk, hogy az együttesünkben szükségünk van még egy basszusgitárosra meg egy dobosra. Egy dobost ismertünk, a Zsuzsikát. A Nándi mondta, hogy van basszusgitarja, és megígérte, hogy megtanul.

Meg tudátok határozni zenei stílusotokat?

NÁNDI: Én sokszor mondtam, hogy R.Á.K. and Roll, de ezt sohasem fogadták el. Szerintem: jó zene.

Hogyan születnek a számok?

NÁNDI: Általában a Roland írja a számoknak a... a dallamát, és hát a gitárkíséreteket. A szövegeket a Roland írja. Vagy a Gergő. Mi is írunk, csak sose az, szóval csak sosem kerül...

ZSUZSIKA: Mindig a Rolandé! Csak a Rolandé!!

Hogyan képzelitek el a R.Á.K. jövőjét?

ZSUZSIKA: Van.

PISTI: Szerintem a R.Á.K.-nak nincs jövője.

ROLAND: Szerintem Pisti, neked nincs jövőd.

Van zenei példaképek?

MINDENKI: Nincs, nincs.

PISTI: De van. Nekem a Nirvana.

NÁNDI: Szerintem..., szerintem ez olyan mix. Amit a Roland hallgat, annak a mixe tulajdonképpen.

Mi az együttes nőideálja?

ZSUZSIKA: Legyen magas és szőke!

GERGŐ: Legyen olcsó!

ROLAND: Egyébként nekünk kizárólag a Zsuzsika a nőideálunk.

Hogyan vagytok képesek megszokni az egyre növekvő rajongótábort?

ROLAND: Háát, elég nehéz. egyre nagyobb problémát jelent, de majd megoldjuk, ez így nem mehet tovább.

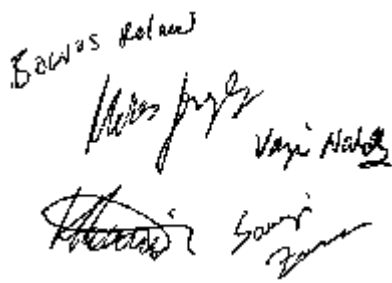
GERGŐ: Én öngyilkos leszek.

A beszélgetés egyre kötetlenebb. Kiderül, hogy Zsuzsika férfiideálja a Pisti, hogy az együttes kedvenc étele a rák, különféle módon elkészítve, és hogy a Gergő nem szereti, ha Mézgának becézik.

A bor elfogyott, Zsuzsikának haza kellett mennie, végül éjfél felé mi is felszedelőzködünk. A bejárat előtt még egy utolsó jó éjszakát, mindenki megy a maga útján, és már csak annyit mondanék, hogy gyertek el a következő koncertre, mert nem fogjátok megbánni, és mert..., mert "nagy zaj mén a Dunán".

NO &co

A sztárok exkluzív autogramja csak az Iránytű olvasóinak!

The original!

Barátság határok nélkül

Egy jó hangulatú, bensőséges légkörű előadáson vehettek részt iskolánk némileg érdeklődőbb diákjai a Révai- nap keretein belül a BBMMK-ban. Iskolánk és az eisenstadti reálgimnázium immár 10 éves

Révai Miklós Gimnázium

kapcsolata közismert. Horváth Péter igazgató úr bevezető beszédében elmondta, hogy ez csak a két iskola diákjainak személyes kapcsolatával mélyülhet el igazán. Tavalyi ausztriai látogatásunkra válaszul 50 eisenstadti diák örvendeztetett meg minket műsorukkal. Részleteket adtak elő a Jézus Krisztus szupersztár című musicalből. Iskolánk diákjai is öregbítették az amúgy sem túl fiatal Révai (hír)nevét. Valódi sztárt is üdvözölhettünk Szombathelyi Szaniszló tanár úr személyében, akit valóságos üdvívalgás fogadott, midőn feltűnt jól ismert alakja (szemüvege, zakója, mosolya) a színpadon. Műsorunk nagy sikert aratott osztrák vendégeink körében is. A táncosok - főleg a lányok - jókedve hamarosan ráragadt a közönségre is, azzal a különbséggel, hogy mi abba tudtuk hagyni a nevetést. Ők viszont nem. A színjátszók előadása nem mindig (és nem mindenkinél) talált értő fülekre, de aki egy kicsit is el tudott vonatkoztatni, nagyon jól szórakozhatott. A program (végül) közös ebéddel és városnézéssel zárult. A két iskola kapcsolatának még személyesebbé tételének érdekében már most szóba került egy nyári csereüdvözlés lehetősége.

Egy arc a Révaiból - Szabó Lilla (a népdalénekes)

Így névről talán nem sok embernek jut eszébe, ki is ő, de a hangját biztosan mindenki ismeri. Ha jó kedve van vagy szomorú, mindig énekel, még a folyosón is, ilyenkor általában furcsán szoktak rá nézni, de ő semmit sem hall és lát, csak dalolászik. Másik ismertetője a nevetése, talán ilyen jóízűen csak ő tud nevetni. Ő Szabó Lilla.

Szabó Lilla

Mivel elég különleges a hobbid, így szerintem nem sokan tudják, milyen sikeres ember is vagy. Melyik eddig elért eredményedre vagy a legbüszkébb?

Nagyon sok versenyen részt vettem már, és voltam első helyezett is, de a legmagasabb elismerésnek mégis azt tartom, hogy a Mohácson megrendezett Országos Népdaléneklési verseny gáláján énekelhettem. Szerintem ez a rendezvény színvonalasabb és nehezebb volt, mint a budapesti, ahol viszont harmadik lettem.

Hogy kerültél kapcsolatba a népdallal?

Általános iskolában még magát az éneklést szerettem, mindegy volt, milyen dalt tettek elém, én énekeltem. Az akkori énektanárnőm felfigyelt az hangomra, és elküldött néhány népdaléneklési versenyre. Ezekre a tanárnőm iránti tiszteletből és szeretetből el is mentem. Közben egyre több népdalt ismertem meg, és megkedveltem őket, fontossá váltak számomra a dalok. Most már vannak olyanok, amelyek igazán közel állnak hozzám. Ilyenek a kalotaszegiek és a mezőségiak.

Mikor szoktál énekelni?

Kb. egy órát mindig énekléssel töltök, amikor hazamegyek; ez nagyon pihentet és segít kikapcsolódnival. Másrészt, ha szomorú vagyok, megvisszátal, és talán egy kicsit meg is könnyebbülök ezáltal.

"Dalba öntöd a bánatod?"

Így is mondhatjuk, de ha jó kedvem van, akkor is "dalolgotok". Természetesen nemcsak kedvtelésből éneklek, hanem azért is, mert szeretek szerepelni.

A népdaléneklés mellett még mi érdekel?

Szeretnék megtanulni táncolni. Szerintem a néptánc talán még ennél is szebb. Elsősorban a kalotaszegi legényes tetszik, de ez sajnos nem nekem való. Amikor a táncosokat nézem, irigylem azt a hangulatot, ami magával ragadja őket. Ez gyakran látszik is rajtuk, olyanok, mintha megszűnne számukra a külvilág. Csodálatos élmény lehet.

Hogyan szoktál megtanulni egy dalt?

Régebben kottáról, manapság azonban már kazettáról. Ilyenkor az első lépés, hogy sokat hallgatom a dalt, és megismerkedem az alapdallammal. Ezután részletekben próbálom elsajátítani az apró hajlításokat.

A jövőben van valami terved a népdallal?

Most a mosonmagyaróvári Venyigés együttesben énekelek, de ha sikerül a felvételem, és elkerülök otthonról, természetesen ez a lehetőség is megszűnik. Így jó lenne, ha sikerülne Budapesten bekerülnöm egy zenekarba. Azért pont itt, mert Budapesten vannak a legjobb táncházak és a legtöbb lehetőség is. Természetesen az iskola is, ahová szeretnék bekerülni, az ELTE.

"Mi leszel, ha nagy leszel?" (Bár szerintem már így is elég NAGY vagy)

Ezt mondod te, a KICSI. Szívem szerint politikus lennék, de ez még messze van. Először el kéne végeznem a jogot.

Mi vonz a politikában?

Úgy érzem, ez az a terület, ahol még van esély változtatni az emberek életén, hiszen a többség elég rosszul él.

Szerinted miért szeretnek az emberek manapság a politikáról beszélgetni?

Nem szeretnek, csak muszáj, mivel ez mindenkinek az életét befolyásolja, általában ebből is erednek napi gondjaik. Ha kevesebbet politizálnának, az azt jelentené, hogy nincs annyi gond vele.

Tudom rólad, hogy kitűnő tanuló vagy, és voltál már általános iskolában is. Nehéz ezt a szintet tartani itt a Révaiban?

Igen, főleg most negyedikben, hiszen elég nagy a hajtás.

Mi a kedvenc tantárgyad?

A matekot nagyon szeretem, mindig ezzel kezdem a tanulást. A kedvenceim a logikai feladatok, melyeken sokat kell gondolkozni.

Mosonmagyaróvári vagy, mégis Győrben tanulsz, miért?

Elég maximalista típus vagyok, és szerintem a Révai a környék egyik legjobb iskolája. Úgy érzem (és éreztem), ez a gimnázium fel tud készíteni az egyetemre.

Mi a véleményed az iskolánkról?

A hangulat szerintem nagyon jó, de a követelmény néha túl nagy. Bár ez nem az iskola hibája, hanem a felvételi rendszeré.

Végezetül, ha visszanezel az itt eltöltött éveidre, mire emlékszel a legszívesebben?

A diákdiri-választás maradandó élmény lesz számomra. A választás szerintem nagyon jól összerázta az osztályt, bár a vereség elég lehangoló volt. Amikor a választás napján mentünk haza, a vonaton jött egy kislány kezében egy "PAMUT" lufival, és elkezdte a barátnőjének mesélni a történetet. Elmondta, hogy ő a Pamutgyárra, vagyis ránk szavazott, de sajnos más nyert.

Ez a kis apróság nagyon felvidített, és azóta már kevésbé látom szomorúnak azt a napot. Valakinek tetszett, amit csináltunk a kampány során. Ez éppen aktuális, hiszen most, decemberben (a riport készítésekor - a szerk.) folyik az idej kampány.

A jogi pályáról - Dr. Merényi János "előadása"

Vegyes érzelmekkel gondolok a Révai- napokra: Mint diáknak, természetesen nekem is először a Miklós nappal járó szünet jut eszembe és csak azután a hagyományos események.

Az előadások nem mindig túl népszerűek, bevallom, velem is előfordult a négy év alatt, hogy kihagytam. De idén úgy döntöttem, mindenképpen elmegyek meghallgatni. Egyrészt, mert érdekelt a téma, másrészt pedig mert egy kicsit nosztalgikus, kicsit lelkiismeretfurdalás szerű érzés tölt el: ez az utolsó évem a Révaiban, ez az utolsó alkalom, hogy egy Révai-napi előadást meghallgassak. Elmegyek tehát.

A terembe belépve meglepődve tapasztalom, hogy tele van. Egy-két helyen hárman is ülnek a padban. Ahogy találok egy helyet, leülök. Végignézek a jelenlevőkön, és nem túl váratlanul azt találok, hogy mint általában a "humán" osztályokban, a lányok itt is sokkal többen vannak. Ennyire jobb lenne a lányok kommunikatív érzéke, vagy csak jobban tudnak magolni? Nem érek rá ezen töprengeni, mert rövidesen belép a meghívott.

Egy középtermetű, kellemes megjelenésű, szimpatikus férfi siet be az ajtón. Dr. Merényi János jólöltözött és magabiztos. Egy ügyvédtől egy kicsit agresszívabb megjelenésre számítottam, de hamar megszokom a szelíd tekintetű, halkszavú, nyugodt ember stílusát. A teremben körben érdeklődő arcok vizsgálják az előadót, érthető, hiszen meg kell "barátkozniuk vele" és egy kicsit meg kell bízniuk benne, több mint egy órán át fogjuk hallgatni őt, és talán tanulni is abból, amit mond.

A kezdeti zavar hamar feloldódik, mind a hallgatóság, mind az előadó részéről. Sorra érkeznek a kérdések, a válaszokat pedig néma csendben hallgatjuk. Az ügyvéd úr beszél egyetemi élményeiről is: örömeiről, nehézségeiről, amik számára a szép múltat jelentik, nekünk pedig homályos elképzelések, képek a jövőről: az egyetemi életről. Felvetődnek a magyar jogrendszer előnyei, hátrányai, és a jogi szakmák: bíró, ügyvéd, ügyész... szépségei és nehézségei is.

Az idő gyorsan telik, szinte repül, mi pedig lassan kifogyunk a kérdésekből. A keletkező zavaró csendet az első padból felálló lány szakítja meg, befejezésül egy szál fehér szegfűt ad át Merényi Jánosnak, aki egy kicsit zavartan és egy kicsit elpirultan veszi át, majd elköszön és kisiet a teremből. Az eltelt óra hatása alatt vagyok még, amikor elhagyom a többiekkel a termet. Tiszteletet és rokonszenvet érzek az iránt az ember iránt, aki időt szakított ránk - idegenekre -, hogy tapasztalataival segítsen nekünk helyesen dönteni a jövőnkéről.

Bécsben jártunk...

Kezdjük in medias res. Kiszálltunk csodálatos lilarózsaszín luxusbuszunkból (WC nem volt!), és a megszokott "börtönészállomásközöttitéglaház" helyett, valami egész más tárult a szemünk elé. Bár az is sárga volt, onnan pozitív élményekkel jönnek ki az emberek. Most már elárulhatjuk: a Schönbrunni kastélyról van szó. A park szépsége - a mesebeli indák, tekergő ágak és agresszív mókusok - télen is magával ragadó.

Egy fagyban eltöltött óra után a busz kellemes melegében Gál Ildikó tanárnő csilingelő hangja ismertette a következő állomásunkat. Az ORF központ. Mindenki forró lázban égett, hiszen hamarosan az osztrák TV kulisszái mögé nyerhetünk bepillantást. A belépőjegy mellé mindenki kapott egy kitűzőt és egy pohár frissítőt (érdemes volt elmenni!). Kamatoztathattuk némettudásunkat is, hiszen idegenvezetőnk csak és kizárólag németül volt hajlandó megszólalni. A bácsi először egy olyan szobába vezetett, ahol az emberek azon ügyködnek, hogy kiválasszák azokat a képeket és hanghatásokat, amiket végül a nézők is láthatnak és hallhatnak. Majd az osztrák Friderikusz stúdiójába pillantottunk be, ahol azt is megismerhettük, hogy működik egy "igazi TV-s" kamera. Láthattuk különböző gyermekműsorok díszleteit: óriási gombákat, a csillagos eget, és idegenvezetőnk bemutatta a bluebox-technikát, amit például az időjárás-jelentésnél használnak. Kiderült, hogy rejtett tehetségek is akadnak közöttünk, akik operatőrként és bemondóként bontakozhattak ki: Horváth Roland és Baradits Bulcsú személyében. Miután nagy nehezen le tudtak mondani a múltó dicsőségről, továbbálltunk a kincstárba, ahol híres uralkodók ékszereit, festményeit, ruhakölteményeit, evőeszközeit stb. tekinthettük meg.

Ez mind szép és jó volt, de nincsen december 6. Mikulás nélkül. Nem is volt. Téalapó és Téalanyó annál inkább. (Gál Ildikó tanárnő, és Marika néni személyében.)

Az est fénypontja a karácsonyi vásár volt. Azok az illatok, azok az érzések, azok a jászolok, az a karácsonyfa, az a hangulat, az a zene, az a hőésés (minél inkább havazott, annál inkább hullt a hó), és azok aaz... odafagyott emberek! - idehaza nincsenek sehol.

Az egyetlen ember aki kivetnivalót talált az egészben, Marika néni volt, de ő is csak egy könnyen orvosolható problémát említett. Legközelebb augusztus 15-én legyen a vásár! Bárki, aki ez ügyben segíteni tud, kérjük jelentkezzen a 114-es teremben. Előre is köszönjük!

Pető Zsófia, Székely Kata, Varga Rozi 11.A

És így tovább... II

Fél év eltelt és az ember kezdi megszokni Budapestet, a kollégiumot és a sulit. (Ha meg lehet egyáltalán szokni.) Pest a főváros, de ez nem jelenti azt, hogy a legjobb, legszebb város a világon. Koszos, bűdös és lehangoló. Minden aluljáróban találkozni szájalomra méltó hajléktalanokkal, nincs olyan nap, amikor ne szólítana meg valaki néhány forintot kérve, nem is szólva a pestiek állandó elégedetlenségéről, amit persze nem tudnak magukban tartani. A közlekedés kiszámíthatatlan, ha busszal vagy trolival megy az ember, ha pedig metróra vagy villamosra száll, akkor rosszabb helyzetben érezheti magát, mint a szardíniáskonzermben a szardíniák. Aki nyugalmat keres, az ne menjen Pestre. Azért azt is el kell mondani, hogy ha valaki sok idővel rendelkezik, akkor érdekes és szórakoztató is lehet a város. Múzeumok, mozik, egyetemi és főiskolai bulik, mindig van hova menni. Lehet sétálni a Gellért-hegyen, elmenni a Citadellához, bejárni egy nap alatt a Margit- szigetet, a Duna Plazát, a Vidámparkot és a korcsolyapályát, ráadásnak kiülni a szobrokra a Hősök terén, lehet, ha van elég idő rá.

A kollégiumi élet is fontos, nem mindegy, hogy kikkel vagy egy szobában, kikkel vagy jóban, kiktől kéred el az ellógott előadások jegyzeteit. Ehhez jó, ha minél több kollégistát ismersz, minél több diáktársaddal állsz szóba. Mindez attól is függ, hogy milyen a kollégiumi közösség. Én a PSZF kollégiumában lakom, ami nem a sulim kollégiuma, nem is luxuskoli, de a közösség nagyon jó. A kollégiumi bizottság (KOB) mindig szervez valamit. Volt már Mikulás est, híres vendégeket hívtak meg, minden héten koli-buli van, rendeztek kirándulásokat és a kolivetélkedőt sem szabad kihagyni. Nálunk étterem is van, ahol ha időben érkezel, akkor friss és olcsó melegéttel tömheted bendődet. Ha valaki hoz egy videokazettát, akkor azt mindenki megnézheti. Így a legújabb mozifilmeket nézheted meg úgy, hogy semmit nem fizetsz. Nemrég például a Mission Impossible-t láttuk és utána

egyből következett a Függetlenség napja. Persze ez minden kollégiumban eltérő, legtöbbször nem rajtad múlik és a kollégiumi életnek hátrányai is vannak. Amikor másnap zh-t írsz, akkor nem örülsz, ha valahol az épületben annyira bömböltetik a magnót, hogy még a te szobádban is discominőségben hallani, vagy amikor éppen vizsgára készülsz, és minden emeleten minden srác a Ferencváros-Newcastle meccset bámulja, hangosan kifejtve nem éppen szalonképes véleményét egyik-másik játékosról. Aztán ott a sulis. Előbb vagy utóbb a legtöbb kezdő megkérdezi magától, hogy tulajdonképpen miért oda ment, ahova ment. Érdemes gondolkozni rajta, hogy jó helyen jársz-e, de nem kell egyből otthagyni a sulit, ha úgy gondolsz, hogy mégis más pályát választasz. Vannak kemény és nem annyira kemény főiskolák és egyetemek, de a vizsgaidőszakot mindenhol végig kell tanulni. Év közben rájöttünk, hogy a zh - azaz zárthelyi - nem jelent mást, mint a gimnáziumban a dolgozat, csak hát felsőoktatási intézményben nem használhatjuk az ilyen egyszerű kifejezéseket. A kollokvium a féléves vizsga, ami a legtöbb helyen a vizsgaidőszakban van. Lehet még gyak. jegyet kapni, megajánlott jegyet, létezik aláírásos tantárgy, ahol nem kapsz jegyet, csak egy aláírást, amiért azonban mindig teljesítened kell a követelményeket, minden van itt, de legalább nem nehéz kiismerni a rendszert, az első félév után mindenki belejön, ha benn marad. A vizsgákra való felkészülés nálunk már korán megkezdődik, november elején megtudjuk a vizsganapokat és mindenkinek személyesen fel kell iratkoznia a vizsgára a megfelelő tanszéken. Ilyenkor mindenki összeállítja a saját kis vizsgatervét, megnézi, hogy melyik tantárgyból hány napra van szüksége a felkészülésre és bebállag a tanszékre, ahonnan vagy kétlábbal rúgják ki, mondván, hogy éppen nincs fogadóóra, vagy szerencsésen fel tud iratkozni (ritka eset), vagy közlik veled, hogy az a nap, amikorra jelentkezni akart, már betelt, nincs több hely. Az utóbbi esetben kínos helyzetbe lehet kerülni, mivel az egész terv felborulhat, lehet, hogy csak olyan szabad vizsganap van, amikor neked már más vizsgád van és ilyenkor keresheted a kiutat. (Ha nem érted nem baj, én se érteném.) Ha sikeresen feliratkoztál minden vizsgára, akkor egyszer csak elkezdődik a vizsgaidőszak és neked éjjel-nappal tanulnod kell. A legjobb, ha megpróbálsz minden vizsgádat sikeresen letenni, de ha egyik-másik nem sikerül, akkor általában van lehetőség úvézni, aminek semmi köze a sugárzásához, az uv annyit jelent, mint utóvizsga. Kifejejtettem egy fontos mozzanatot: a szorgalmi időszak utolsó hetében nálunk mindenki megkapja az indexét (ld. ellenőrző), amit minden előadó tanárral alá kell íratni. Amíg ez nincs meg, addig nem mehetünk vizsgázni. Ha sikerült összeszedni az autogramokat, akkor be kell mutatni a tanulmányi osztályon, ahol elkönyvelik, hogy megvan és irány a vizsga. Hát körülbelül itt tartok én most. Nem egy jó érzés tudni, hogy az elkövetkezendő másfél hónapban hat-nyolc könyvet tömök magamba, és akkor ez a mennyiség még nem is sok. Nekem egyelőre tetszik a Külker, bár én is voltam már a "mást kéne csinálni" fázisban. Aki ide szeretne felvételizni, annak azt ajánlom, hogy készüljön fel a hajtásra, tanulja keményen a nyelveket, de az, hogy sokat kell tanulni, az ne kedvetlenítse el, hisz aki sokat tanul, az sokat fog tudni (remélhetőleg) és a tudás nem fáj és nem árt. Addig pedig mindenkinek jó, szép és élvezetes gimnáziumi éveket kívánok, sikeres érettségit és felvételit és boldog új évet!

Mozi a suliban (filmklub)

Jól hangzik! Nem?

Olyan, mintha kivennél egy kazettát a Videotékából, csak ezt egy jó társaságban nézed meg (és fizetni sem kell érte). A poénoknál esetleg nagyobbat nevelsz, vagy egy lehangolóbb résznél szomorúbb vagy, mint szoktál. Ugyanis az emberek hangulata "átszáll" a másikra.

Az első alkalomkor ismeretlen szerző nem éppen ismert filmjét láthattuk. A kezdés előtt néhány szóban bemutatták nekünk a rendezőt, és jó szórakozást kívántak. Az meg is volt, sokan úgy jöttek ki a TF-ből (ami nem szokványos), hogy "Ez tök jó volt".

A következő film jobb kampányt kaphatott (esetleg elterjedt a híre), mert kétszer annyian gyűltünk össze. Harmadszorra még többen voltunk.

Sajnos most a negyedik vetítés előtt valakinek nem tetszett a folyosóra kitett plakát és leszedte, így nem értesült róla minden érdeklődő.

Láttunk már szomorú, vidám, igaz és kitalált filmet. Mindegyik eltért az átlagostól. Amiről eddig lemaradtatok: A kis tolvajlány Jane Eyre, Brian élete, Ébredések. A címek nem sokatmondóak, de a filmek...

Nem blamállak tovább benneteket, ha többet akartok tudni, gyertek el és nézzétek meg!

Németh Mária 10.E

Iránytű a kulisszák mögött

Cipekedés, izgalom, jelmezek, rohanás, kulisszák, sminkillat, sietős léptek, izgatott félmondatok, rivaldafény... - a színházkedvelők számára ismerős titkokkal, várakozással teli pillanatok. Vajon mit adnak ma?

A Révai Miklós Gimnázium színeközeinek hagyományos bemutató előadására december 9-én, délután 4 órakor került sor a BBMMK-ban.

a három színjátszócsoport: a LEM, a Mágiaarakás és a paThália. Tagjai már délelőtt 10 órától fáradhatatlanul próbáltak. Közös "bemelegítő" gyakorlataik, melyeket Wenczel Imre tanár úr irányított, egyaránt szolgálták a ráhangolódást és a relaxációt.

Délután ¾4 körül a lassan benépesülő nézőtér finoman sürgető suttogása jelezte, eljött a pillanat.

A Mágiaarakás Szerep-álom című produkciójának középpontjába olyan klasszikus művek kerültek, mint az Antigoné, a Per Gynt, a Nóra, a III. Richard és a My fair Lady. A rendező, Varju Nándor - élete első rendezésében - színekörtársainak szerep-álmát állította színpadra. Az álom és a valóság megkülönböztetését a fények különleges játéka tette érthetőbbé a nézők számára.

A paThália színekör Találkozások című művét Tóth Szilvia rendezte. A darab modern feldolgozása nélkülözhetetlenné tette a nézőközönség aktív együttgondolkodását, melyhez segítségül, s mintegy útravalóul adták a következő sorokat:

"Vigyázz. Ez a nagy pillanat.

Egy ember jön feléd, bemutatkozik,

már tárja kezét, most lát legelőször, rád néz,

és elviszi majd az arcod, a hangod, s őrszi."

A szereplők szavak nélkül, különböző mozdulatokkal fejezték ki az emberek közötti kapcsolatok sokféleségét. A darab szinte mai világunkról szól, melyben gyakran észre sem vesszük egymást, nem érünk rá egymásra odafigyelni. A mű befejezése optimista, végül nem csak a szereplők találják meg saját mozgásukban a harmóniát, hanem sikerül társaikkal is kapcsolatot teremteniük. S mindezt kizárólag csak mozdulatokkal!

A LEM színekör bemutatásában Madách: Az ember tragédiája és Karinthy: Az emberke tragédiája című műve elevenedett meg. A humorosabb hangvételű darab elnyerte a nézők osztatlan

elismerését. A mű visszatükrözi napjaink problémáit, - Vajon az angyalok is készítenek adóbevallást? - s korunk nagy kérdését: Isten és a bukott angyal viszonyát. A műben megjelenik a klasszikus kiűzési motívum, közvetlen, humoros, fiatalosan friss megfogalmazásban.

A révais színjátszókörök bemutatkozását a Helikon-díjas színjátszó csoport zárta, akik közös együttjátszásra invitálták a jelenlevőket.

Az előadás a kora esti órákban ért véget. Bizonyos vagyok benne, hogy a látottak a nézőkben új gondolatokat indítottak el, melyekről egy ideig biztosan beszélni fognak.

Gratulálunk, s várjuk a színekörök következő előadását!

Élő adásban az MTV-ben!

A kiváló kortárs rendező, Szőke András a televízió Repeta Című műsorában új rovatot indított, melyben azokat a filmes műhelyeket mutatja be, ahol fiatalok dolgoznak, s megfelelő anyagiak híján a súlypont a szellemi munkára tevődik.

ILYEN táborban vettem részt Nagy Ildikóval, azaz Bigivel nyár végén a győri Mediawave és a román FAV- alapítvány szervezésében. Bukaresti és magyar fiatalokkal töltöttünk élményekben gazdag tíz napot Dél- Erdélyben. Ennek kapcsán hívtak meg minket a december 4-i Repetába. Rajtunk kívül Ruszev Szilvia (a tábor egyik résztvevője) és Hartyándi Jenő (a tábor egyik szervezője, a Mediawave igazgatója) vett részt.

1415-kor érkeztünk az MTV Szabadság téri épületébe. A portánál felvettek minket a számítógépes jegyzékbe, és egy névjegykártya méretű, névre szóló "belépőt" kaptunk, amit a bejáratnál a biztonsági őrök sajnos elvettek tőlünk, így tárgyi emlékünknem maradt. A hatalmas épület szépen felújított előcsarnoka és az ottani sürgés- forgás elvarázsolt bennünket. Itt várt ránk egy technikus, aki előbb a smink szobába, majd a stúdióba vezetett minket.

Háromnegyed óránk volt még az adásig, így megnéztük a hangszobát, ahol részesei lehettünk egy műsor elkészítésének.

1510-kor kezdődött a Repeta. Izgatottan váraoztunk a háttérben. Próbáltunk másra gondolni, vagy éppen néhány sort mondogattunk, hogy a kamera előtt minden folyékonyan menjen. Na, persze élesben minden máshogy történt, egész másról beszéltünk.

Ránk szerelték a mikrofonokat, s a műsorelőzetes közben beültünk a "színpadra". Egy asztal körül foglaltunk helyet. Először lejátszották Bigi és Szilvi egy-egy tábori filmjének részleteit, majd mi következünk. A műsorvezető az alkotóktól érdeklődött a filmek keletkezési körülményeiről, Hartyándi Jenőtől a tábor céljairól, eredményeiről, s ezután általános kérdésekkel fordult hozzánk. Mindössze három perc volt az interjú, de talán sose felejtjük el az első (?) TV-szereplésünket.

Persze lehettünk volna jobbak is, de hát minden kezdet nehéz...

Fülöp Ildikó (Snupi) 12.C

A millennium ünneplése a Révaiban

A 100 évvel ezelőtti Magyarországon minden ember az óriási ünnep - a nemzet 1000 éves fennállásának - lázában égett. Jó példa erre az a cikk, mely a Győri Hírlap első, 1896-ban megjelenő

számában olvasható: A csendőrök egy csavargót vittek be az őrszobára január elsején. Amikor életkorát kérdezték tőle, ezt válaszolta: Magyarország ezer, én harminchárom. Érezhető, hogy az emberek magukénak érezték az ünnepet.

Pontosan így volt ez a Győri Királyi Állami Főreáliskolában a Révai Gimnázium elődjében is. A május 9-én tartandó millenáris ünnepség szervezéséhez már két hónappal korábban hozzákezdtek. A tanári kar Lasz Samu, Dr. Szabó Ernő, Pawlas (Pálos - a szerk.) Ede és Kirchner Elek tanárokat bízta meg az ünnep rendezésével. Az iskola jogosan készülődhetett büszkén, hiszen 1892. augusztus 22-én rakták le az iskola (a mai régi szárny) alapkövét, majd 1893. október 4-én magát az épületet is átadták. Érthető, hogy a rendező bizottság meglepődéssel méltatta ezt az eseményt. A főreáliskola hazafias ünnepére a tanulók részvétele mellett több közméltóság kapott meghívót. Jelen volt gróf Laszberg Rudolf főispán, Zeichmeister Károly királyi tanácsos polgármester, Németh Antal tankerületi főigazgató. A megnyitó beszédet éppen ő tartotta. Kiemelnék belőle egy gondolatot, mely a mai kor számára is üzenet és valóban megfontolandó: "Igen, mihelyst valamely nemzetnél az erkölcsi-szellemi és anyagi erők párhuzamosan nem fejlődnek és haladnak: annál a nemzetnél ingadozóvá válnak a létalapok és roskadoznak azon oszlopok, amelyek a létjogot biztosítják". Németh Antal intő példaként említi Rómát, ahol 1200 éves fennállás után az erkölcsök teljesen leromlottak, majd Lengyelországot, hiszen saját fiainak élnetelensége miatt eltűnt a térképről (Lengyelországot a XVIII. század végén háromszor is fölosztották a nagyhatalmak).

Az ünnepi beszédet Dr. Szabó Ernő tanár mondta el, melyben a magyar nemzet ezer éves történetére pillantott vissza. A magyar kultúráról érdekes véleménye van: "Nemzeti nyelvünkhöz, szokásainkhoz szívósan ragaszkodtunk, átvettük szomszédaink műveltségét, eltanultuk a jó szokásaikat, - gyakran hibáikkal együtt -, de magyarrá tettünk mindent." A magyar nemzetnek az emberiség fejlődésében való részvételéről így emlékezett meg: "És ebben a haladásban nekünk is részünk van. Jogosan lehetünk mi is büszkéek a tudományok és művészetek fejlettségére, önérzettel tekinthetünk mi is az évezredek művelődés pompás emlékére - ha nem is magyar földön jöttek létre, ha nem is magyar teremtette őket -, de mi állottunk őrt Európa szélén, a mi vérünk hullott a nehéz csatákon, csak azért, hogy mögöttünk, pajzsunk oltalmában a művelt emberiség békében szentelhesse idejét a szépnek és a jónak." Szabó Ernő szónoklata után a Kirchner Elek vezette énekkar adta elő a Sok csudák voltak - Tinódi Sebestyén által írt - éneket, a Rákóczi kesergője c. dalt és a Tied vagyok, tied hazám címűt, melyet Petőfi Sándor szövegére Nagy János zenésített meg.

Az ünnepi záróbeszédben Lenner Emil főreáliskolai igazgató fordult a jelenlevő ifjúsághoz: "Ismerd meg hazádat, ismerd meg vezéreidet, ismerd meg a testvérnépeket, kik e földön velünk jó és balsorsban hív osztályosaink; ismerd meg jogaidat, ismerd és teljesítsd, amit a kötelesség eléd szab."

Oross András 12.A

Jöttem, úsztam-bicikliztem-futottam, GYŐZTEM, avagy Magyar Balázs, az Év sportolója

A folyosón - miközben épp a következő órára rohanunk - gyakran találkozhatunk szembe TRIATLON feliratú pólót viselő lányokkal, fiúkkal. Ilyenkor szépen tisztázzuk magunkban: "Triatlonos. Na és? Olyan sok sportoló van még itt a Révaiban (kosarasok, kézisek... stb.), ez is csak éppen olyan erőpróba, mint a többi." Ez így persze nem igaz. Nem hiszem, hogy valakinek rögtön az jutna az eszébe, milyen óriási energia, szorgalom és kitartás szükséges ebben a sportágban még egy csekélyebb eredmény eléréséhez is. Vajon mit követelhetett *Magyar Balázs* 4.F osztályos tanulótól az *ÉV SPORTOLÓJA* cím elnyerése?

Mit is jelent pontosan - kérdeztem Balázstól -, mi alapján kaptad a címet?

Az idei triatlonban és duatlonban elért eredményeim alapján.

Más szóval így mondhatnánk tehát: te lettél az "ÉV TRIATLONOSA"?

Hát igen, az ifjúsági korcsoportban.

Milyen eredmények számítottak?

Először is az országos bajnokság...

...Ott hányadik lettél?

Triatlonban első, duatlonban második.

Ezek valóban szép eredmények, de nem hiszem, hogy csak úgy az ember ölébe hullanak. Mennyire kemény az edzésprogram?

Iskolaidőben reggel úszás van, délután futás meg télen görgő...

Görgő? Megkérdezhetem, hogy az MICSODA?

Egy fémkeretben van három henger. A hátsó kettő közé beteszed a bicikli hátsó kerekét, az első kerék megy az első hengeren, és így teremben lehet biciklizni.

Teljesen normális biciklivel?

Igen. Persze kell előtte gyakorolni, nem lehet, hogy valaki odamegy és csakúgy felül rá...

Aha, most már tudom mi a görgő... akkor mindennel együtt hány órát edzel összesen naponta?

Körülbelül hármat. Reggel 6-tól 1/48-ig, délután 1/24-től este 1/26-ig, néha még tovább is.

Mennyit tanulsz emellett?

Nem viszem túlzásba...

Matekból azért elég jó vagy. Az egyik "kedvenced", nem (már amennyire az ember kedvenc tantárgya lehet...)?

Igen, a matek és a fizika is.

De a sportolás mégis fontosabb, gondolom nagyobb múltja van az életedben. Hogyan kezdted egyáltalán? Szüleid azt mondták: "Balázska, szemünk fénye, te elmész triatlonozni.", vagy hogy is volt?

5 éves koromban tanultam meg úszni, és mivel nagyapám volt a női öttusa válogatott vezetőedzője, ezért elkezdtem én is - akkor még csak - a kéttusát (úszás, futás), azt csináltam olyan... 10 éves koromig, aztán annak valahogy nem lett semmi jövője, az egyesület itt Győrben feloszlott. Az őszt "édes semmittevással" töltöttem, azután két évig cselgáncsoztam.

Abban is értél el eredményt?

OB-n voltam negyedik.

És milyen színű öved volt?

Narancs. (gyk.: JUDO-ban övek: 1. fehér - vizsga nélküli, 2. citrom - I. vizsga, 3. narancs - II. vizsga)

És mi történt a két év után?

Utána újabb három hónap pihenés következett, de a mostani edzőm nagyon ösztönzött, hogy menjek vissza (mert már "kéttusás koromban" is indultam triatlon versenyeken, csak nem igazán komolyan), és végül is megtettem.

Most tehát keményen edzel, de hogyan tovább? Jön majd az egyetem, és mi lesz akkor a triatlonnal?

Mindenképpen szeretném folytatni.

Meddig lehet ezt egyáltalán folytatni?

Ha annyira jól megy, akkor például a hosszútávú triatlonisták még 35-40 éves korukig is bírhatják.

Aztán jöhet a tanulás?

Nem, a nyugdíj!

Triatlonra van külön nyugdíj?!

Nem, dehog. De az élvonalnak van elég pénze "öregebb napjaira" is. Biztos nem kell éhezniük...

Honnan van pénzüik? A versenyekért jár jutalom?

Szponzori pénz... ilyesmik.

...meg a póló! Tényleg, hány pólód van otthon összesen?

Olyan 30-35 körül.

Mind különböző versenyről?! Szép kis gyűjtemény! De kicsit komolyabb dolgokra terelve a szót: Ez a sok verseny, az edzések és a tanulás felemészti az idődet. Soha nem fordult meg a fejedben, hogy neked sokkal több szabadidő kell, vagy mást is akarsz csinálni pl.: koncertre, moziba menni?

Engem ilyesmi nem nagyon zavar, szeretem ezt csinálni.

Az sem jutott még eszedbe, hogy "most semmi kedvem edzésre menni, ellógok..." stb.?

Néha van ilyen. Például reggel felkelek, látom az utcában a sötét ablakokat, mindenki alszik, én meg mehetek úszni...

Szóval lógtál már edzésről?

Mostanában nincs ilyen. Régebben előfordult, hogy azt mondtam iskolába kell mennem vagy ide-oda, de most már nem.

Tehát aktívan edzel, mondtad, hogy van aki 35-40 éves koráig csinálja. Hogyan lehet kibírni fizikailag?

Vitamintablettát kell szedni (írói megjegyzés: Meg 3-4 zacskónyi kajával kell érkezni reggel a büfé felől...), mert nagyon kiürül a szervezet, és vizsgálatokkal szokták ellenőrizni, hogy nincs-e valakinek mondjuk vashiánya vagy a szívével baja.

A rengeteg leadott energia miatt, értem. Nálad ilyen téren minden rendben, ugye?

Igen.

Reméljük ez így is marad még nagyon sokáig!

S hogy mi ebből a tanulság? Igazán egyszerű. Egy emberről szólt ez a cikk, akinek céljai vannak, s képes küzdeni értük. Olyasmikről mond(ott) le Fő Vágyai érdekében, amik mások számára értékek, neki azonban (már) nem sokat jelentenek. Van akaratereje, kitartása, szorgalma, és azoknak, akik képtelenek megérteni (pedig nem nehéz), hogy szereti azt, amit csinál, talán fantasztikusnak is tűnhet. Én azonban tudom, hogy ő mindemellett (általában) nagyon vidám - a riportot is végignevettük -, és azokkal együtt, akik szintén hisznek egy célban, amit el AKARNAK élni, kívánom Magyar Balázsnak, hogy még rengetegszer halljuk a nevét a "hangosban", a rádióban, a TV-ben és talán egyszer az olimpián...

Németh Erika 12.F

A Révai kosárlabdázóinak sikerei

1996. nov. 29-30-án került sor a **Rejtő-kupára**, ahol a Révai három csapattal indult. A lányoknál a Révai II. a Deákkal, a Mórával, és a Rejtővel került egy csoportba. A Deáktól és a Mórától kikapott, a Rejtőt azonban legyőzte, így a hetedik helyen végzett. Jóval sikeresebb volt a Révai I., akit a Bercsényivel, a Petzcel és a Hilddel sorsoltak egy csoportba. A Bercsényi és a Petz felett könnyen győzedelmeskedtek iskolánk kosárlabdázói, s csoport elsőként bejutottak a döntőbe. Az arany éremért a Deákkal játszottak, és a szoros küzdelem két ponttal a Révai javára végződött.

A fiúk csapata a Rejtővel kezdte a napot. Az ellenfél gyorsan elhúzott, kb. 10 ponttal - ami elég sok a 2x10 perces meccsen -, ekkor azonban a Révai rákapcsolt, majd óriási küzdelem, és a hazai közönség lelkes szurkolása ellenére mieink nyertek hat ponttal. A Mórát könnyedén legyőzték, a különbség 50 pont. A döntőben a Bercsényivel kerültek szembe, de sajnos az összeszokottabb, taktikusabb csapattól kaptak, így a második helyen végeztek. A kosárlabdázók azt tervezik, hogy jövőre a lányok és a fiúk egyaránt a dobogó legfelső fokán végeznek.

A csapattagok:

Lányok:

Révai I.: Fütty Boglárka, Brányi Ágota, Fülöp Ildikó, Keglovich Júlia, Kováts Iringó, Németh Dorottya, Németh Zsófia, Pék Zsuzsanna, Varga Rozália

Révai II.: Galambos Gréta, Bencze Emőke, Dankházi Vera, Jaross Ágnes, Hájos Boglárka, Kühn Linda, Nánai Georgina, Németh Csilla, Nemes Noémi, Regner Márta, Székely Kata, Tóth Vera, Varga Zita, Védényi Nóra, Kiss Anna

Fiúk:

Kapuy Gábor, Karádi Richárd, Lados Balázs, Jósfai János, Nyéki Gábor, Szabó Viktor, Szalay József, Oláh Zsolt, Pottyondi Gábor, Pödör Gábor, Torma Gábor, Varju Nándor, Bögi Tamás sérülése miatt nem játszhatott.

Fülöp Ildikó 12.C

Sport a Révaiban

Idén a tavalyi kezdeményezést folytatva a 4.A ismét megszervezte a fiú kosárlabda bajnokságot. Öröndetes tény, hogy a tavalyi nagy érdeklődés ebben az évben is megmaradt, ismét 13 csapat nevezett. A kezdeti nehézségek ellenére Erdős tanár úr segítségével a testnevelőtanárok hozzájárulása után végre elkezdődhetett a mérkőzésorozat. A meccsek mindig a 7. órában vannak és örülnénk, ha a mérkőzésekre minél többen eljönnének. A játékok jó hangulatban folynak, de néha a bírók - egyébként jogos - ítéletei borzolják a szurkolók és a játékosok kedélyeit. Itt kell megköszönnünk a játékvezetők (Varju Nándi, Lados Balázs, Oláh Zsolt, Nyéki Gábor) működését, akik önszorgalomból vállalták a meccsek színvonalas levezetését. A címvédő a tavaly végzett 4.E, akik már nem szólhatnak bele a bajnokság alakulásába. Az eseményekről ugyan még korai nyilatkozni, de a favoritok közé tartozik a 4.E, 4.C/D, 4.A, 2.E. Néhány érdekesebb eredmény: 1.C-4.C/D 33:38, 4.C/D-2.E 34:28, 3.D-2.A/C 26:27. Végezetül azon játékosok neve, akik eddigi játékkal kitűntek a mezőből: Víg Dániel (2.C), Kapuy Gábor (4.E), Gyapay Gábor (4.C), Szalay József (3.F). A Révai-pálya lerombolása után az iskola sportélete nehéz helyzetbe került, bár ez a probléma a két év alatt felépült új pálya megnyitásával megoldódni látszik (igaz, a diákok ebből nem sokat tapasztalnak). Ennek ellensúlyozására az 5.F szeptemberben megindította a házi focibajnokságot. A csoportmérkőzések után általában a papírforma igazolódott. A negyedöntőkre majd csak tavasszal kerülhet sor. A párosítás: 2.A/C-4.D, 4.A-3.A/C. A többi továbbjutó még nem dönt el. A focimérkőzések reggel 7-kor szoktak kezdődni a Bem téren vagy a Págisz pályán. Tavasszal a negyedöntőkre természetesen várjuk a szurkolókat. A nagy esélyesek a 3.B, a 2.A/C és a tavalyi döntős 4.A. A bajnok jutalma - a vándorszerleg mellett -, hogy a diáknapon a tanárok csapata ellen játszhatnak.

Oross András, Bögi Tamás